

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter emendati

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber septimus

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-33175)

EPIG.

Non detracta cani transfiberina cutis.
 Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo,
 Amphora corrupto nec utiata Garo.
 Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
 Deposita quoties balnea ueste petit.
 P silotro nitet, aut acida latet oblita creta,
 Aut tegitur pingui terq̄s, quaterq̄s faba.
 Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,
 Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano.

Ponuntur semper chrysendeta Calpetiano,
 S iue foris, seu cum coenat in urbe domi.
 Sic etiam in stabulo semper, sic coenat in agro,
 Non habet ergo aliud? non habet immo suum.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMA
TON LIBER SEPTIMVS.

CCIPE belligera crudum thoras
 ca Mineruæ,
 Ipsa Medusæ quem timet ira Deæ.
 Diuacat hæc, caesar poterit lorica uocari.
 Pectore cū sacro sederit, Aegis erit.

Inuia sarmaticis domini lorica sagittis,
 Et Martis getico tergore fida magis.
 Quam uel ad etholæ securam cuspidis ictus,
 Texuit innumeri lubricus unguis apri.
 Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
 Fas erit, et nostri mente calere dei.
 I comes, et magnos illesa merere triumphos,
 Palmataq̄s ducem, sed cito redde, togæ.
 Ad Pontilianum.

LIBER. VII.

Cur non mitto meos tibi Pontiliane libellos?
Ne mihi tu mittas pontiliane tuos.

De Opiano.

Esset Castrice cum mali coloris,
Versus scribere cepit Opianus.

Ad Cæsarem Do.

Si desiderium Cæsar populiq; patrumq;
Respicias, & latiae gaudia uera togæ,
Redde deum uotis poscentibus, inuidet hosti
Roma suo, ueniat laurea multa licet.
Terrarum dominum propius uidet ille, tuoq;
Terretur uultu barbarus, & fruitur.

De fama reditus Do.

Equid hyperboreis ad nos conuersus ab oris
Ausonias Cæsar iam parat ire uias?
Certus abest auctor, sed uox hoc nuntiat omnis.
Credo tibi, uerum dicere fama soles.
Publica uictrices testantur gaudia chartæ,
Martia laurigera cuspide pila uirent.
Rursus Io magnos clamat tibi Roma triumphos,
Inuictusq; tua Cæsar in urbe sonas.
Sed iam letitiæ quo sit fiducia maior,
Sarmaticæ Laurus nuntius ipse ueni.
Ad Cæsarem Do.

Hyberna quamuis arctos, & rudis Peuce,
Et unguarum pulsibus calens Ister,
Fractusq; cornu iam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regna perfidæ gentis
Te summe mundi rector, te parens orbis.
A besse nostris non tamen potes uotis.
Illic & oculis, & animis sumus Cæsar,
A deoq; mentes omnium tenes unus,

EPIG.

Vt ipsa magni turba nesciat Circi
Vtrum ne currat Passerinus, an Tigris.

De reditu Do.

Nunc hilares, si quando, mihi, nunc ludite musæ,

Vistor ab Odrysiō redditur orbe deus.

Certa facis populi tu primus uota December.

Iam licet ingenti dicere uoce, uenit.

Fœlix sorte tua, poteras non cedere Iano,

Gaudia si nobis, quæ dabat ille, dares.

Festa coronatus ludet conuitia miles,

Inter laurigeros cum comes ibit equos.

Fas audire iocos, leuioraq; carmina Cæsar

Sit tibi, si lusus ipse triumphus amat.

De Casselio.

Cum sexaginta numeret Casselius annos,

Ingeniosus homo est, quando disertus erit?

In Olum.

Pædicatur Oros, fellat Linus, Ole quid ad te?

De cute quid faciat ille, uel illa sua.

Centenis futuit Mattho milibus, Ole quid ad te?

Non tu propterea, sed Mattho pauper erit?

In lucem cœnat Sertorius, Ole quid ad te?

Cum liceat tota stertere nocte tibi.

Septingenta Tito debet Lupus, Ole quid ad te?

Assem ne dederis, credideris ue lupo.

Illud dissimulas, ad te quod pertinet Ole.

Quodq; magis cura conuenit esse tuæ.

Pro togula debes, hoc ad te pertinet Ole.

Quadrantem nemo iam tibi credet, & hoc.

Vxor mœcha tibi est, hoc ad te pertinet Ole,

Poscit iam dotem filia grandis, & hoc.

Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te,

LIB. VII.

Sed quid agas, ad me pertinet Ole nihil.

Ad Pudentem.

Cogis me calamo, manuq; nostra
 Emendare meos Pudens libellos,
 O quam me nimium probas, amasq;
 Qui uis Archetypas habere nugas.

Ad Faustinum.

Sic me fronte legat dominus Faustine serena,
 Excipiatq; meos qua solet aure iocos,
 Ut mea nec iuste quos odit, pagina lesit,
 Et mihi de nullo fama rubore placet.
 Quid prodest, cupiant cum quidam nostra uideri,
 Si qua Lycambeo sanguine tela madent,
 Vipereumq; uomant nostro sub nomine uirus,
 Qui Phœbi radios ferre, diemq; negant.
 Ludimus innocuis uerbis, hoc iuro potentis
 Per genium famæ, castalidumq; gregem.
 Perq; tuas aures, magni mihi numinis instar
 Lector inhumana liber ab inuidia.

De Lycoride.

Dum Tyburtinis albescere collibus audit
 Antiqui dentis fusca Lycoris ebur.
 Venit in Herculeos colleis, quid Tyburis alti
 Aura ualet? paruo tempore nigra redit.

De sua Puella.

Accidit infandum nostræ scelus Aule puellæ,
 Amisit lusus, deliciasq; suas,
 Non quales teneri plorauit amica Catulli
 Lesbida, nequitus passeris orba sui.
 Vel Stellæ cantata meo, quam fleuit, Hiantis,
 Cuius in Elysio nigra columba uolat.
 Lux mea non capitur nugis, nec amoribus istis,

EPIG.

Nec dominae pectus talia damna mouent.
 Bis denos puerum numerantem perdidit annos,
 Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

Ad Arg. inum puerum.

Quis puer hic nitidis assistit Hiantidos undis,
 Et fugit ad dominam Naida, nunquid Hylas?
 O bene, quod filua colitur Tirynthius ista,
 Et quod amatriceis tam prope seruat aquas.
 Securus licet hos fonteis Argine ministros,
 Nil faciunt Nymphæ, ne uelit ipse, caue.

Ad Regulum.

Aera domi non sunt, superest hoc Regule tantum,
 Ut tua uendamus munera, nunquid emis?

Ad Bibliothecam Iulij Mar.

Ruris Bibliotheca delicati,
 Vicinam uidet unde lector urbem,
 Inter carmina sanctiora si quis
 Lasciuæ fuerit locus Thaliæ,
 Hos nido licet inferas, uel imo,
 Septem quos tibi misimus libellos
 Authoris calamo sui notatos,
 Hæc illis pretium facit litura.
 At tu munere dedicata paruo
 Quæ cantaberis orbe nota toto
 Pignus pectoris hoc mei tuere
 Iuli Bibliotheca Martialis,

In Gallam.

Cum tibi sit facies, de qua nec facmina possit
 Dicere, cum corpus nulla litura notet.
 Cum te tam rarus cupiat, repetatq; fututor
 Miraris? uitium est non leue Galla tibi.
 Accessi quoties ad opus, mistisq; mouemur

LIB. VII.

Inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces.

Dū facerent ut tu loquereris, & ipse taceret,

Offendor cunni garulitate tui.

Pedere te malle, namq; hoc nec inutile dicit

Symmachus, & risum res mouet ista simul.

Quis ridere potest fatui popysmata cunni,

Cum sonat hic, cui non Mentula, mensq; cadit.

Dic aliquid saltem, clamosoq; obstrepe cunno.

Et si adeo muta es, disce uel inde loqui.

De Fragmento Argus,

Fragmentum, quod uile putas, & inutile lignum,

Hæc fuit ignoti prima carina maris.

Quam nec cyaneæ quondam potuere ruina

Frangere, nec Scythici tristior unda freti.

Secula uicerunt, sed quamuis cesserit annis,

Sanctior est salua parua tabella rate.

In Sanctram.

Nihil est miserius, nec gulosius Sanctra,

Rectam uocatus cum recurrit ad cœnam,

Quam tot diebus, noctibus captauit,

Ter poscit Apri glandulas, quater lumbum.

Et utraq; coxam leporis, & duos armos,

Nec erubescit peierare de turdo,

Et ostreorum rapere liuidos cirros,

Dulci placenta sordidam lini mappam.

Illic & nuæ collocantur ollares,

Et punicorum pauca grana malorum,

Et excauatæ pellis indecens uulvæ,

Et lippa ficus, debilisq; boletus.

Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis,

Rosofos tepenti sphondylos finu condit,

Et deuorato capite turturem trūcum,

EPIG.

Colligere longa turpe nec pudet dextra
 Analecta, quicquid & canes reliquerunt,
 Nec esculenta sufficit gulae praeda,
 Misto lagoenam replet ad pedes uino,
 Haec per ducentas cum domum tulit scalas,
 Sequitur obserata clausit anxius cella,
 Gulosus ille, postero die uendit.

De Natali Lucani.

Haec est illa dies, quae magni conscia partus,
 Lucanum populis, & tibi Polla dedit.
 Heu Nero crudelis, nullaque inuisior umbra,
 Debit hoc saltem non licuisse tibi.

De Eodem.

Vatis Apollinei magno memorabilis ortu
 Lux redit, Aonidum turba fauete sacris.
 Haec meruit, cum te terris Lucane dedisset,
 Mixtus Castaliae batis ut esset aquae.

De Eodem.

Phoebe ueni, sed quantus eras, cum bella canenti
 Ipse dares laetiae pleetra secunda lyrae.
 Quid tanta pro luce preces, tu Polla maritum
 Saepe colas, & se sentiat ipse coli.

In Maledicum.

Cum Iuuenale meo quae me committere tentas,
 Quid non audebis perfida lingua loqui?
 Te fingente nefas, Pyladen odisset Orestes,
 Thesea Pirithoi destituisset amor.
 Tu Siculos fratres, & maius nomen Atridas,
 Et Lede poteras dissociare genus.
 Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor ausis,
 Ut facias illud, quod puto lingua facis.

In Malum Poetam.

Dulcia cum

LIBER. VII.

Dulcia cum tantum scribas Epigrammata semper,
Et cerussata candidiora cute.

Nullaq; mica salis, nec amari fellis in illis

Gutta sit, o demens uij tamen illa legi.

Nec cibus ipse inuat morsu fraudatus aceti;

Nec grata est facies, cui gelasinus abest.

Infanti melimela dato, fatuasq; mariscas.

Nam mihi, quae nouit pungere, chia sapit.

Scazonta mittit ad Apollinarem.

Apollinarem conueni meum Scazon,

Et si uacabit, ne molestus accedas,

Hoc quaecunq;, cuius aliqua pars ipse est,

Dabis, hoc facetum carmen imbuant aures.

Si te receptum fronte uideris tota.

Noto rogabis ut fauore sustentet.

Quanto mearum scis amore nugarum

Flagret, nec ipse plus amare te possum.

Contra malignos esse si cupis tutus,

Apollinarem conueni meum Scazon.

De Apro a se occiso.

Tusca glandis Aper populator, Cilice multa

Iam piger, aetholae fama secunda fer.e.

Quem meus intrauit splendenti cuspide culter;

Preda iaces nostris inuidiosa focis.

Pinguescant madidi leto nidore penates,

Flagret exciso festa culina iugo.

Sed coquus ingentem piperis consumet aceruum;

Addet arcano mista falerna garo:

Ad Dominum redeas, noster te non capit ignis

Conturbator Aper, uilius esurio.

Ad Euscum.

Sic Tyburtina crescat tibi silua Diana,

EPIG.

Et properet cæsum sepe redire nemus.
 Nec tartessiacis Pallas tua Fusce trapetis
 Cadat, & immodici dent bona musta lacus.
 Sic fora mirentur, sic te pallaria laudent,
 Excolat & geminas plurima palma fores.
 Ocia dum mediis præstat tibi parua December,
 Excipe, sed certa quos legis aure iocos.
 Scire licet uerum, res est hæc ardua, sed tu
 Quod tibi uis dici, dicere Fusce potes.

Ad Testilum puerum.

Testile Victoris tormentum dulce Voconi.
 Quo nemo est toto notior orbe puer.
 Sic etiam positis formosus amere capillis,
 Et placeat uati nulla puella tuo.
 Paulisper domini doctos sepone libellos,
 Carmina Victori dum lego pauca tuo.
 Et Mecænati Maro cum cantaret Alexim,
 Nota tamen Marci fusca Melanis erat.

In Celiã.

Das Cattis, das Germanis, das Celia Dacis,
 Nec Cilicum spernis, Cappadocumq; toros.
 Et tibi de pharia Memphiticus urbe fututor
 Nauigat, a rubris & niger Indus aquis.
 Nec recutitorum fugis inguina Iudeorum,
 Nec te Sarmatico transit Alanus equo.
 Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
 Quod Romana tibi Mentula nulla placet?

Ad Regulum.

Rauæ cortis aues, & oua matrum,
 Et flauas medio uapore chias.
 Et foetum querula rudem capelle,
 Nec iam frigoribus pares oliuas.

LIBER. VII.

Et canum gelidis olus pruinis
 De nostro tibi rure missa credis.
 O quam Regule diligenter erras.
 Nil nostri, nisi me, ferunt azelli.
 Quicquid ullicus umber, aut colonus,
 Aut tusci tibi, tusculi ue mittunt,
 Aut rus marmore tertio notatum,
 Id tota mihi nascitur suburra.

Ad Atticum.

Attice, sacunda renouas qui nomina gentis,
 Nec finis ingentem conticuisse domum.
 Te pia Cecropiæ comitatur turba Mineruæ,
 Te secreta quies, te sophos omnis amat.
 At iuuenes alios fracta colit aure magister,
 Et rapit immeritas sordidus unctor opes.
 Non pila, non follis, non te paganica thermis
 Preparat, aut nudi stipitis ictus hebes,
 Vra, nec iniecto ceromate brachia tendis.
 Non harpasta uagus puluerulenta rapis.
 Sed curris niueas tantum prope Virginis undas,
 Aut ubi sidonio taurus amore calet.
 Per uarias arteis, omnis quibus arca seruit
 Ludere cum liceat, currere pigritia est.

In Cinna.

Sordidior coeno cum sit toga, calceus autem
 Candidior prima sit tibi Cinna niue,
 Deiecto quid inepte pedes perfundis amictu?
 Collige Cinna togam, calceus ecce perit.

Ad Seuerum.

Quo possit fieri modo Seuere,
 Ut uir pessimus omnium Charinus
 Vnam rem bene fecerit, requiris,

EPIG.

Dicam sed cito, quid Nerone peius?
 Quid thermis melius Neronianis?
 Non deest protinus ecce de malignis,
 Qui sic rancidulo loquatur ore,
 Ut quid tu domini, Deiq; nostri
 Praefers muneribus nerontanas?
 Thermas praefero balneis Cinædi.

In Matronam.

Inguina succinctus nigra tibi seruus aluta
 Stat, quoties calidis tota foueris aquis,
 Sed meus, ut de me taceam, Lecania seruus
 Iudæum nulla sub cute pondus habet,
 Sed nudi tecum iuuenesq; senesq; lauamur.
 An sola est serui mentula uera tui?
 Equid foemineos sequeris matrona recessus,
 Secretusq; tua Cunne lauaris aqua?

Ad Stellam.

Cum pluias, madidumq; Iouem perferre negaret,
 Et rudis hibernis ulla nataret aquis,
 Plurima quæ posset subitò effundere nimbos,
 Muneribus uenit tegula missa tuis.
 Horridus ecce sonat Boreæ stridore December,
 Stella tegis uillam, non tegis agricolam.

Ad Castricum de Theta.

Nosti mortiferum quæstoris Castrice signum,
 Est operæ pretium discere Theta nouum.
 Exprimeret quoties rorantem frigore nasum,
 Latalem iuguli iusserat esse notam.
 Turpis ab inuiso pendeat stiria naso,
 Cum sleret madida fauce December atrox.
 Collegæ tenuere manus, quid plura requiris?
 Emungi misero Castrice non licuit.

LIB. VII.

De Polyphemo.

Tantus es, & talis nostri Polypheme Seueri,
Vt te mirari possit & ipse Cyclops.
Sed nec Scylla minus, quod si fera monstra duorum
Iunxeris, alterius fiet uterq; timor.

De Celio.

Discursus uarios, uagumq; mane,
Et fastus, & aue potentiorum.
Cum perferre, patiq; iam negaret,
Cæpit fingere Celius podagram.
Quam dum uult nimis approbare ueram,
Et sanas limit, obligatq; plantas,
Inceditq; gradu laborioso,
Quantum cura potest, & ars doloris,
Desit fingere Celius podagram.

Epi. patris Hetrusci.

Hic iacet ille senex Augusta notus in aula,
Pectore non humili passus utrunq; deum.
Natorum pietas sanctis quem coniugis umbris
Miscuit, Elysum possidet umbra nemus.
O cecidit illa prior uiridi fraudata iuuenta,
Hic prope tersenas uidit olympiadas.
Sed festinatis raptum te credidit annis,
Aspexit lachrymas quisquis Hetrusce tuas.

Ad Sempronium.

Cosmicos esse tibi Semproni tucca uideris,
Cosmica semproni tam mala, quam bona sunt.

Ad Castricum.

Muneribus cupiat si quis contendere tecum,
Audeat hic etiam Castrice carminibus.
Nos tenues in utroq; sumus, uinciq; parati,
Inde sopor nobis, & placet alta quies.

E P I G.

Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quæris
 Alcinoò nullum poma dedisse putas?

In Cinnam.

Primum est, ut præstes, si quid te Cinna rogabo,
 Illud deinde sequens, ut cito Cinna neges.
 Diligo præstantem, non odi Cinna negantem,
 Sed tu nec præstas, nec cito Cinna negas.

Ad Ovidium.

Maximus ille tuus Ovidi Cæsonius hic est,
 Cuius adhuc uultum uiuida cæra tenet.
 Hunc Nero damnauit, sed tu damnare Neronem
 Ausus es, & profugi, non tua fata sequi.
 Aequora per scyllæ magnus comes exulis isti,
 Qui modo nolueras, consulis ire comes.
 Si uictura meis mandantur nomina chartis,
 Et fas est, cineri me superesse meo.
 Audiet hæc præsens, uenturaq; turba, fuisse
 Illi te, Senecæ quod fuit ille suo.

Ad Eundem.

Facundi Senecæ potens amicus,
 Caro proximus, aut prior Sereno,
 Hic est maximus ille, quem frequenti
 Fælix litera pagina salutat.
 Hunc tu per siculas secutus undas,
 O nullis Ouidi tacende linguis
 Spreuisti domini furentis iras.
 Miretur Pyladem suum uetustas,
 Hæsit qui comes exuli parentis.
 Quis discrimina comparat duorum?
 Hæsisti comes exuli Neronis.

Ad Priscum.

Commendare tuum dum uis mihi carmine munus,

LIB. VII.

Maonioq; cupis doctius ore loqui,
 Excrucias multis pariter me, teq; diebus,
 Et tua de nostro prisce Ithalia placet.
 Diuitibus poteris musas, elegosq; sonanteis
 Mittere, pauperibus munera pexa dato.
 Ad Licinium.

Doctorum Licini celeberrime summe uirorum,
 Cuius prisca graueis lingua reduxit auos,
 Redderis heu quanto fatorum munere nobis
 Gustata lethæ pene remissus aqua.
 Perdiderant iam uota metum, securaq; flebat
 Tristitia, & lachrymis iamq; peractus eras.
 Non tulit inuidiam taciti regnator auerni,
 Et raptas satis reddidit ipse colos.
 Scis igitur, quantas hominum mors falsa querelas
 Mouerit, & frueris posteritate tua.
 Viue uelut raptò, fugitiuaq; gaudia carpe,
 Perdiderit nullum uita reuersa diem.
 De Annio.

Cum mensas habeat fere ducentas,
 Pro mensis habet Annius ministros,
 Transcurrunt Gabatæ, uolantq; lances.
 Has uobis epulas habete lauti,
 Nos offendimur ambulante cœna.

Ad Seuerum.

Parua suburbani munuscula mittimus horti,
 Faucibus oua tuis, poma Seuere gula.
 Ad fontem Hiantidos.
 Fons domine regina loci, quo gaudet Hiantis.
 Gloria conspicua, delictumq; domus.
 Cum tua tot niueis ornetur ripa ministris,
 Et Ganymedeo luceat unda choro,

E P I G.

Quid facit Alcides silua sacratus in ista?
 Tam uicina tibi cur tenet antra Deus?
 Nunquid Nympharum notos obseruat amores,
 Tam multi pariter ne rapiantur Hyle.

Ad Urbicum.

Mercari nostras si te piget Urbice nugas,
 Et lasciuia tamen carmina nosse libet.
 Pompeium queras, et nosti forsitan Auctum,
 Vltoris prima Martis in aede sedet.
 Iure madens, uarioq; togæ lumatus in usu,
 Non lector meus hic Urbice, sed liber est.
 Sic tenet absenteis nostros, cantatq; libellos,
 Vt pereat chartis litera nulla meis.
 Demq; si uellet, poterat scripsisse uideri,
 Sed famæ mauult ille fauere meæ.
 Hunc licet à decima, nec enim satis ante uacabit,
 Sollicites, capiet cœnula parua duos.
 Ille leget, bibe tu, nolis licet, ille sonabit,
 Et, cum iam satis est dixeris, ille leget.

Ad Auctum.

Gratum est, qd' Celeri nostros legis Aucte libellos,
 Si tamen et Celerem quod legis, Aucte inuat.
 Ille meas genteis, et Celtas rexit Hiberos,
 Nec fuit in nostro certior orbe fides.
 Maior me tanti reuerentia turbat, et aureis
 Non auditoris, iudicis esse puto.

In Umbrum.

Omnia misisti mihi saturnalibus Umber
 Munera, contulerant quæ tibi quinq; dies.
 Bissenos triplices, et dentiscalpia septem,
 His comes accessit spongia, mappa, calix.
 Senodiusq; fabæ cum uimine picenarum,

LIBER. VII.

Et lalætana nigra lagena sapæ.

Paruaq; cum canis uenerunt coctana prunis,

Et libycæ fici pondere testa grauis.

Vix puto triginta nummorum tota fuisse

Munera, quæ grandes octo tulere Syri.

Quanto commodius nullo mihi ferre labore

Argenti potuit pondera quinq; puer.

In Nasidianum.

Semper mane mihi de me mera somnia narras,

Quæ moueant animum, sollicitentq; meum.

Iam prior ad fecem, sed hæc uindemia uenit,

Exorat noctes dum mihi saga tuas.

Consumpsi salsasq; molas, & turis aceruos,

Decreuere greges, dum cadit agna frequens.

Non porcus, non cortis aues, non oua supersunt.

Aut uigila, aut dormi Nasidiane tibi.

In Chrestum.

Nulli munera Chreste si remittis,

Nec nobis dederis, remisericq;,

Credam te satis esse liberalem,

Sed si reddis Apicio, Lupoq;,

Et Gallo, Ticioq; Gellioq;

Lingas non mihi, nam proba, & pusilla est,

Sed quæ de Solymis uenit perustis

Dannatam modo mentulam tributis.

Ad Rabirium.

Astra, polumq; tua Cœpisti mente Rabiri,

Parrhasiam mira qui struis arte domum.

Phidiaco si digna Ioui dare templa parauit,

Has petat à nostro Pisa tonante manus.

De Achilla.

Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam

EPIG.

eq⁷ domi^{us}.

Pythagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

Ad Gallam.

Iam sex, aut septem nupsisti Galla cinædis,
 Dum coma te nimium, pexaq; barba iuuat.
 Deinde experta latus, madidoq; simillima loro
 Inguina, nec lassâ stare coacta manu.
 Deseris imbelleis thalamos, mollemq; maritum,
 Rursus & in similes decidis usq; toros.
 Quere aliquem Curios semper Fabiosq; loquentem,
 Hirsutum, & dura rusticitate trucem.
 Inuenies, sed habet tristis quoq; turba cinædos,
 Difficile est, uero nubere Galla uiro.

De Cæciliano.

Non coenat sine apro noster Tite Cæcilianus,
 Bellum conuiuam Cæcilianus habet.

Ad Iouem.

Tarpeie uenerande rector aula,
 Quem saluo duce credimus tonantem,
 Cum uotis sibi quisq; te fatiget,
 Et poscat dare, quæ dei potestis,
 Nil pro me mihi Iuppiter petenti.
 Ne succensueris, uelut superbo,
 Te pro Cæsare debeo rogare,
 Pro me debeo Cæsarem rogare.

Ad Cæsarem Do.

Abstulerat totam temerarius insitor urbem,
 Inq; suo nullum limine limen erat.
 Iussisti tenucis Germanice crescere uicos,
 Et, modo quæ fuerat semita, facta uia est.
 Nulla catenatis pila est præcincta lagenis,
 Nec prætor medio cogitur ire luto.
 Stringitur in densa nec cæca nouacula turba.

LIBER. VII.

Occupat aut totas nigra popina uias.

Tonsor, copo, coquus, lanus sua limina seruant.

Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit.

In Amillum.

Reclusis foribus grandeis præcidis Amille,

Et te deprehendi, cum facis ista, cupis.

Ne quid liberti narrent, seruiq; paterni,

Et notet obliqua garrulitate cliens.

Non pædicari se qui testatur Amille,

Illud saepe facit, quod sine teste facit.

De Silio.

Perpetui nunquam moritura uolumina Sili

Qui legis, et latia carmina digna toga.

Pierios tantum uati placuisse recessus

Credis, et aoniæ bacchica certa coma?

Sacra cothurnati non attigit ante maronis,

Impleuit magni quam Ciceronis opus.

Hunc miratur adhuc centum grauis hasta uirorum,

Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.

Postquam bisseis ingentem fascibus annum

Exerat, asserto qui sacer orbe fuit.

Emeritos Musis, et Phœbo tradidit annos,

Proq; suo celebrat nunc Heliconæ foro.

In Cinnamonum.

Qui tonsor fueras tota notissimus urbe,

Et post hæc domina munere, factus equus.

Sicanias urbes ætnæq; regna petisti

Cinname, cum fugeres tristia iura fori.

Qua nunc arte graueis tolerabis inutilis annos?

Quid facit infœlix, et fugitiua quies?

Non rhetor, non grammaticus, ludiue magister,

Non Cynicus, non tu! Stoicus esse potes.

E P I G.

Vendere nec uocem siculis, plausumq; theatris.
 Quod superest, iterum Cinnamo confor eris.
 In Gargilianum.

Lis te bis decimæ numerantem frigora brumæ
 Conterit una tribus Gargiliane foris.
 Ab miser, & demens, uiginti litigat annis
 Quisquam? cui uinci Gargiliane licet?

De Labieno.

Hæredem Fabius Labienum ex asse reliquit,
 Plus meruisse tamen se, Labienus ait.
 In Philenim.

Pædicat pueros tribas Philenis,
 Et tentigine sæuor mariti
 Vndenas uorat in die puellas,
 Harpasto quoq; subligata ludit,
 Et flauescit Aphe, graueisq; draucos,
 Alterno facili rotat lacerto,
 Et putri lutulenta de palestra
 Vncti uerberere uapulat magistri,
 Nec cœnat prius, aut recumbit ante,
 Quam septem uomuit meros deunces,
 Ad quos fas sibi tunc putat reuerti,
 Cum Coliphia sexdecim comedit.
 Post hæc omnia cum libidinatur,
 Non fellat, putat hoc parum uirile,
 Sed plane medias uorat puellas.
 Dū mentem tibi dent tuam Phileni
 Cunnum lingere, quæ putas uirile.

Ad Ruffum.

Commendare meas instanti ruffe cam cenas
 Parce precor socero, seria forsan amat.
 Quod si lasciuos admittit & ille libellos,

LIB. VII.

Hæc ego uel Curio, Fabricioq; legam.

De Theophila.

Hæc est illa tibi promissa Theophila Cani,

Cuius Cecropia pectora uoce madent.

Hanc sibi iure petat magni senis altus in hortis,

Nec minus esse suam stoica turba uelit.

Viuet opus quodcumq; per istas miseris aureis.

Tam non foemineum, nec populare sapit.

Non tua Parthenis nimium se præferat illi,

Quamuis Pierio sit bene nota choro.

Carmina fingentem Sappho laudauit amatrix,

Castior hæc, & non doctior illa fuit.

In Philanin.

Ipsarum tribadum tribas Phileni

Recte quam futuis, uocas amicam.

De Familia Ficosa.

Ficosa est uxor, Ficosus & ipse maritus,

Filia ficosa est, & gener, atq; socer.

Nec dispensator, nec ullicus ulcere turpi,

Nec rigidus fossor, sed nec arator eget.

Cum sint Ficosi pariter iuuenesq; senesq;

Res mira est, Ficos non habet unus ager.

Ad Paulum.

Gratus sic tibi Paule sit December,

Nec uani triplices, breuesq; mappæ,

Nec turis ueniant leues selibræ,

Sed lances ferat, aut scyphos auorum,

Aut grandis reus, aut potens amicus,

Seu quod te potius iuuat, capitq;

Sic uincas Noniumq; Publiumq;

Mandris, & uitreo latrone clusos.

Sic palmam tibi de Trigone nudo

EPIG.

Vnctæ det fauor arbiter coronæ.
 Nec laudet Polybi magis sinistras.
 Si quisquam meâ dixerit malignus,
 A tro carmina quæ madent ueneno,
 Vt nocem mihi commodos patronam
 Et quantum poteris, sed usq; clames.
 Non scripsit mens ista Martialis.

Ad Maximum.

Esquilis domus est, domus est tibi colle Dianæ,
 Et tua patritius culmina uicus habet.
 Hinc uiduæ Cybeles, illinc sacraria Vestæ,
 Inde nouum, ueterem prospicis inde Iouem.
 Dic, ubi conueniam, dic, qua te parte requiram.
 Quisquis ubiq; habitat Maxime, nusquã habitat.

Ad Mercurium.

Cyllenes, cœliq; decus faciunde minister,
 Aurea cui torto uirga dracone uiret,
 Sic tibi lasciu non desit copia furti,
 Siue cupis Paphien, seu Ganymede cales.
 Maternæq; sacris ornentur frondibus idus,
 Et senior parca mole prematur auus.
 Hunc semper Norbana diem cum coniuge Caro
 Læta colat, primis qua coiere toris.
 Hic pius antistes sophiæ sua dona ministrat,
 Hic te ture uocat fidus & ipse Ioui.

In Anum deformem.

Vis futui gratis, cum sis deformis, Anusq;
 Res perridicula est, uis dare, nec dare uis.

Ad Philomusum.

Quod te diripiunt potentiores,
 Per conuiuia, porticus, theatra,
 Et tecum, quoties ita incidisti,

LIB. VII.

Gestari iuuat, & iuuat lauari,

Nolito nimium tibi placere,

Delectas Philomuse, non amaris.

In Tuccam.

Exigis ut nostros donem tibi Tucca libellos,

Non faciam, nam uis uendere, non legere.

In Papilum.

Cum saxetani ponatur cauda lacerti,

Et bene si cœnas conchis inuncta tibi est.

Sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mulos

Mittis, habes nec cor Papile, nec genium.

Ad Seuerum.

Potâni modo consulare uinum,

Quæris quam uetus, atq; liberale,

Ipso consule conditum, sed ipse,

Qui ponebat, erat Seuere consul.

Ad Faustinum.

Quatenus Odrisios iam pax Romana triones

Temperat, & tetricæ conticuere tubæ,

Hunc Marcellino poteris Faustine libellum

Mittere, iam chartis, iam uacat ille iocis.

Sed si parua tui munuscula queris amici

Commendar e, ferat carmina nostra puer,

Non qualis geticæ satiatus lacte iuuençæ

Sarmatica gelido ludit in amne rota,

Sed mitylenæi roseus mangonis ephæbus,

Vel non cæsus adhuc matre iubente lacon.

At tibi captiuo famulus mittetur ab istro,

Qui tyburtinas pascere possit oues.

Ad Lausum.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,

Si totidem bona sunt, Lause liber bonus est.

De Menophilo.

EPIG.

Menophili pennem tam grandis fibula uestit,
 Ut sit comædis omnibus una satis.

Hunc ego credideram, nam sepe lauamur in uno,
 Sollicitum uoci parcere Flacce sue.

Dum ludit media populo spectante palestra,
 Delapsa est misero fibula, uerpus erat.

De Eutrabelo.

Eutrabelus tonsor dum circuit ora Luperci,
 Expungitq; genas, altera barba subit.

Ad Librum.

Dum mea Cecilio formatur imago Secundo,
 Spirat et arguta picta tabella manu.

I Liber ad geticam Peucen, Istrumq; tacentem,
 Hæc loca perdomitis gentibus ille tenet.

Pærua dabis caro, sed dulcia dona sodali.
 Certior in nostro carmine uultus erit.

Casibus hic nullis, nullis debilis annis
 Viuet, Apellæum cum morietur opus.

Ad Sabellum.

Quod non insulse scribis tetrasticha quædam,
 Disticha quod belle pauca Sabelle facis,

Laudo, nec admiror, facile est, epigrammata belle
 Scribere, sed librum scribere, difficile est.

In Sextum.

Ad natalitias Dapes uocabar,

Essem cum tibi Sexte non amicus.

Quid factum est, rogo, quid repente factum,

Post tot pignora nostra, post tot annos,

Quod sum præteritus uetus sodalis?

Sed causam scio, nulla uenit a me

Argenti tibi libra postulati.

Nec leuis

LIBER. VII.

Nec leuis toga, nec rudes lacernæ,
Non est sportula, quæ negociatur.
Poscis munera Sexte, non amicos.
Iam, dices mihi, uapulet, uocator.

De Se.

Si meus aurita gaudet lagopode' Flaccus,
Si fruitur tristi Canius Aethiope.
Publius exigua si flagrat amore catellæ,
Si Cronius similem cercopithecon amat.
Delectat Marium si perniciosus ichneumon,
Pica salutatrix si tibi Lause placet,
Si gelidum collo nectit Glacilla draconem,
Lusciniæ tumultum si Thelesina dedit.
Blanda cupidinei cur non amet ora labyce
Qui uidet hæc dominis monstra placere suis?

De Suis Libris.

Fertur habere meos, si uera est fama, libellos
Inter delitias pulchra Vienna suas.
Me legit omnis ibi senior, iuuenisq; puerq;
Et coram tetrico casta puella uiro.
Hoc ego maluerim, quam si mea, carmina cantent,
Qui nilum ex ipso protinus ore bibunt.
Quam meus Hispano si me Tagus impleat auro,
Pascat Thybla meas, pascat hymettos apes.
Non nihil ergo sumus, nec blande murmure lingua
Decipimur, credam iam puto Lause tibi.

Ad Rosam.

I felix Rosa, mollibusq; fertis
Nostri cinge comas Apollinaris,
Quas tu nectere candidas, sed olim
Sic te semper amet Venus, memento.

Ad Criticum.

M

EPIG.

Iactat inæqualem Matho me fecisse libellum,
 Si uerum est, laudat carmina nostra Matho.
 Aequaleis scribit libros Calvinus, & Vmber,
 Aequalis liber est critice, qui malus est.

Ad Iuuenalem.

De nostro facunde tibi Iuuenalis agello
 Saturnalitids mittimus ecce nuces.
 Cætera lasciuis donauit poma puellis
 Mentula custodis luxuriosa dei.

In Baccharam.

Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum,
 Bis nobis dicis Bacchara, terq; die.
 Appellat rigida tristis me uoce Secundus,
 Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
 Pensio te coram petitur clareq; palamq;
 Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
 Esse queror gelidasq; mihi, tritasq; lacernas,
 Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
 Hoc opus est subito fias ut fidere mutus,
 Dicere ne possis Bacchara, quid sit opus.

Ad Narniam.

Narnia sulphureo quam gurgite candidus amnis
 Circuit, ancipiti uix aduenda iugo.
 Quid tam sepe meum nobis abducere Quintum
 Te iuuat, & lenta detinuisse mora?
 Quid nomentani causam mihi perdis agelli,
 Propter uicinum qui pretiosus erat.
 Sed iam parce mihi, nec abutere Narnia Quinto,
 Perpetuo liceat sic tibi ponte frui.

De Papilo.

Vnguentum fuerat, quod onyx modo parua gerebat
 Olfecit postquam Papilus, ecce garum est.

LIBER. VII.

In Linum.

Bruma est, & riget horridus December,
 Audes tu tamen osculo niuali
 Omneis obuio hinc, & hinc tenere,
 Et totam Line basiare Romam.
 Quid possis grauiusq̄, seuiusq̄
 Percussus facere, atq; uerberatus.
 Hoc me frigore basiet nec uxor,
 Blandis filia nec rudis labellis,
 Sed tu dulcior, elegantiorq̄,
 Cuius liuida naribus caninis
 Dependet glacies, rigetq; barba,
 Qualem forpicibus metit supinis,
 Tonfor Cinyphio Cilix marito,
 Centum occurrere malo cunnilingis,
 Et gallum timeo minus recentem.
 Quare si tibi sensus est, pudorq̄,
 Hybernas Line basiationes
 In mensem rogo differas Aprilem.

Epi. Urbici Pueri.

Conditus hic ego sum bassi dolor Urbicus infans,
 Cui genus, & nomen maxima Roma dedit.
 Sex mihi de prima deerant trieteride menses,
 Ruperunt tetricæ cum mala pensa Deæ.
 Quid species, quid lingua mihi, quid profuit ætas?
 Da lachrymas tumulo, qui legis ista, meo.
 Sic ad lethæas, nisi Nestore senior, undas
 Non eat, optabis, quem superesse tibi.

Ad Librum suum.

Nosti si bene Cæsium libelle
 Montanæ decus Umbriæ Sabinum
 Auli municipem mei Pudentis.

M 4

EPIG.

Illi tū dabis hęc uel occupato,
 Instent mille licet, premantq; curę,
 Nostris carminibus tamen uacabit,
 Nam me diligit ille, proximumq;
 Turni nobilibus leget libellis.
 O quantum mihi noninis paratur.
 O quę gloria, quām frequens amator,
 Te conuiuia, te forum sonabit.
 A edes, compita, porticus, tabernę.
 Vni mitteris, omnibus legeris.

Ad Castorem.

Omnia castor emis, sic fiet ut omnia uendas.

Ad Crispinum.

Sic placidum uideas semper Crispine Tonantem,
 Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet.
 Carmina parrhasia si nostra legentur in aula,
 Namq; solent sacra Cęsarıs aure frui,
 Dicere de nobis, ut lector candidus, audet,
 Temporibus prestat non nihil iste tuis.
 Nec Marso nimum minor est, doctoq; Catullo.
 Hoc satis est, ipsi cętera mando deo.